

Ders : 17-18-19

Konu : Davamız ve Dava Şuurumuz

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِأُولِي الْأَبْصَارِ
الَّذِينَ يُذَكِّرُونَ اللَّهَ فَيَامًا وَقَعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا
بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

“Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelip gidişinde akıselim sahipleri için gerçekten açık ibretler vardır. Onlar, ayakta dururken, otururken, yanları üzerine yatarken (her vakit) Allah’ı anarlar, göklerin ve yerin yaratılışı hakkında derin derin düşünürler (ve şöyle derler:) Rabbimiz! Sen bunu boşuna yaratmadın. Seni tesbih ederiz. Bizi cehennem azabından koru!”¹

Bütün kainatta bir düzen ve bir nizam vardır. Bu nizam içerisinde yaratılan varlıklar, boşuna yaratılmamış, herbiri bir gaye ve hikmetle yaratılmıştır. Bu varlıkları dört gruba ayırmak mümkündür:

1-Cemâdât (Cansız Varlıklar):

Bunlar kâinatın alt yapısıdır. Herbirinin atomlarında, ne için yaratılmışlarsa onu yapan bir nizam vardır. Bu varlıklar; akıl ve şuur sahibi değildirler.

2- Nebâtât (Bitkiler):

Allah, sayısız bitki yaratmıştır. Bunların hücrelerinde verilen görevi yapma özelliği vardır. Herbiri bir derde deva için yaratılmıştır. Akılları ve şuuruları yoktur.

3-Hayvanât (Hayvanlar):

Bunlar, akıl ve şuur sahibi değildirler. DNA’larında görev kodları vardır.

Allah, bu üç varlığı insana hizmet için yaratmıştır. Âyet’te:

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

“O, yerde ne varsa hepsini sizin için yarattı...”²

4- İnsan:

Eşref-i Mahlûkat’tır. Akıl ve şuur sahibidir. İnsanı diğer varlıklardan ayıran üç temel özellik vardır:

a- **Akıl:** İman etmeyi gerektirir. Kur’ân-ı Kerîm’de şöyle buyurulmaktadır:

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا

“Ey Rabbimiz! Gerçek şu ki biz, ‘Rabbimize inanın!’ diye imana çağıran bir davetçiyi (peygamber’i, Kur’an’ı) işittik, hemen iman ettik...”³

b- **İrade:** Hakk’ı seçmeyi gerektirir. Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ

“Biz ona iki göz, bir dil ve iki dudak vermedik mi? Ona iki yolu (doğru ve eğriyi) göstermedik mi?”⁴

¹ Âl-i İmrân sûresi, 190-191. âyetler.

² Bakara sûresi, 29. âyet.

³ Âl-i İmrân sûresi, 193. âyet.

⁴ Beled sûresi, 8-10. âyetler.

c- **Sorumluluk:** Kulluk yapmayı gerektirir. Âyette :

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

“O ki hanginizin daha güzel davranacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratmıştır. O, mutlak galiptir, çok bağışlayıcıdır.”⁵

Allah, insanı yeryüzünün halifesi olarak yaratmış, akıl gibi büyük bir nimet vermiş ve ona iki de yol göstermiştir. Bu yollar:

a- Hak Yol: Rahman’ın yoludur. Doğruya, iyiye, faydalıya ve adalete götürür. Cennete ulaştırır. Bu, İslâm’dır.

b- Bâtıl Yol: Şeytan’ın yoludur. Yanlışta, kötüye, zararlıya, ve zulme götürür. Cehenneme ulaştırır. Bu da, İslâm’ın dışındaki bütün yollardır.

İnsan, iradesiyle bu yollardan birini seçme hürriyetine sahiptir. İsterse Hak yolu seçer, dünyada da âhirette de saadete ve mutluluğa ulaşır. İsterse Bâtıl yola tabi olur, dünyada da, âhirette de perişan olur.

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

“Kim, İslâm’dan başka bir din ararsa, bilsin ki kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, âhirette ziyan edilenlerden olacaktır”⁶

Dâvâmız İslâm’dır. İslâm; hayatın ve hakikatin kendisi, huzur ve hürriyetin reçetesidir. İslâm; İnsanlığın, medeniyetin, saadet ve selametın tek rehberidir.

Kelime-i Tevhid (Lailahe illallah Muhammedün Rasûlullah), Hak yola, yani İslâm’a girişin ilk beyannamesidir.

Peygamberler, Tevhid inancının önderleridir. Her gelen peygamber, önceki peygamberleri tasdik etmiştir. Bunlara **“Silsiletü’l-Mutasaddikîn”** (Birbirlerini tasdik edenler silsilesi)denir. Peygamberler arasında çelişki yoktur.

Hakk’a tabi olmayan, Tevhid anlayışına sahip olmayan filozoflar ve felsefeciler birbirlerini yalanlamışlardır. İslâm alimleri, bunlara **“Silsiletü’l- Kâzibîn”** (Birbirlerini yalanlayanlar silsilesi) demişlerdir.

Kelime-i Tevhid, insan beyninde en büyük inkılapdır. Kelime-i Tevhid’in sosyal hayata yansması **“Yaratılmışların hakkını Allah verir”** demektir.

Teşkilatımızın amacı; başkalarının haklarını yememek, hakkımızı da yedirmemektir. Başkalarının hakkını yemek zulüm, hakkımızı yedirmek ise, zulme razı olmaktır. Halbuki Cenab-ı Hakk:

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ
وَلَمَنْ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيلٍ

“Bir haksızlığa uğradıkları zaman, yardımlaşırlar”...Kim zulme uğradıktan sonra hakkını alırsa, artık onlara yapılacak bir şey yoktur”⁷ buyurmaktadır.

Resûlullah (s.a.v.) de şöyle buyurmuştur:

⁵ Mülk sûresi, 2. âyet.

⁶ Âl-i İmrân sûresi, 85. âyet.

⁷ Şûrâ sûresi, 39-41. âyetler.

: مَنْ أَعَانَ ظَالِمًا بِيَاطِلٍ لِيُدْحِضَ بِهِ حَقًّا فَقَدْ بَرِيَ مِنْ ذِمَّةِ اللَّهِ ، وَذِمَّةِ رَسُولِهِ .

“Her kim zalime batıl bir davada, bir hakkı ortadan kaldırsın diye yardım ederse, Allah’ın ve Resûlünün himayesinden uzaklaşmış olur.”⁸

İki ilke vazgeçilmezdir. Bunlar:

- a-Hukukun (Hakkın) üstünlüğü,
- b-Nimet ve külfetin âdil paylaşımı.

Kelime-i Tevhid, bu iki ilkeyi teminat altına alır. Tevhid inancına sahip olan mü’minler olarak gayemiz, zulmü tanımak, tanıtmak ve paylaşımında adâleti sağlamak için çalışmalar yapmaktır. Çünkü iman; yeryüzünün hem imarına, hem ıslahına çalışmayı, hem de irfan anlayışına sahip olup, ibadet etmeyi gerektirir.

“Allah’a inandım de, sonra dosdoğru yürü!”

Hakikat sana teslim, imânından ötürü...

(N. Fazıl Kısakürek)

İmar: Yeryüzünün fiziki yapısını güzelleştirmektir. Diğer bir ifadeyle; yeryüzünde, insanın ömrünü huzurlu ve güven içerisinde geçirmesini sağlamaktır. Kur’ân-ı Kerîm’de:

وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ

“...O (Allah) sizi topraktan meydana getirdi, sizi orada ömür geçirmeye (yahut imara) memur kıldı...”⁹ buyurulmaktadır.

İrfan: Kişinin, yaratılış gayesinin bilincine varmasıdır.

İbadet: Allah’ın razı olduğu her söz ve fiildir. İbadetler, insandaki Tevhid ve adâlet duygusunu geliştirir. Rûku’, kabuldür. Secde, söz vermektir. Yani, “Allah’tan başkasına ibadet etmeyeceğiz” demektir.

Fâtiha, bütün peygamberlerin ortak duasıdır.

İki çeşit insan vardır:

1- Müsbet İnsan:

İman eden, müslümanca düşünen, müslümanca yaşayan, müslümanca mücadele eden, hak yemeyen, hakkını yedirmeyen, muhasebesini yapan. Görevini yaparsa rahat ve huzurlu, yapmamışsa rahatsız olur. Bunlara “**MUSLİH**” denir. Cenab-ı Hak şöyle buyurmaktadır:

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِیُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ

“Halkı muslih (ıslah edici) olduğu halde Rabbin, haksızlıkla memleketleri helâk etmez.”¹⁰

Allah’a iman, insanı müsbet hâle getirir. Kur’an’ın ifadesiyle bu insan; “**Hayru’l-Beriyye**”dir.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ

“İman edip salih ameller işleyenlere gelince, halkın en hayırlısı da onlardır.”¹¹

2- Menfi İnsan:

⁸ Terğîb ve Terhîb, Hâfız Münzîr, C. 4, sh.459.

⁹ Hud sûresi, 61. âyet.

¹⁰ Hud sûresi, 117. âyet.

¹¹ Beyyine sûresi, 7. âyet

İman etmeyen, şirk ve fesat içinde olan, haksızlık yapan, zulme sapan, muhasebe yapan ama isyan ve tuğyanda eksik bıraktığına üzülen. Bunlara da **“MÜFSİD”** denir.

Şirk ve fesat, insanı menfi hâle getirir. Yine Kur’an’ın ifadesiyle bu insan da; **“Şerru’l-Beriyeye”** dir.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ

“Ehl-i Kitap ve müşriklerden olan inkârcılar, içinde ebedî olarak kalacakları cehennem ateşindedirler. İşte halkın en şerlileri onlardır.”¹²

Peygamberler, yeryüzünün **İSLAHÇI**’ları; yani, **İSLAH** hareketinin önderleridirler. Onların karşısında olanlar ise, yeryüzünün **İFSATÇI**’ları; yani, **İFSAT** hareketlerinin önderleridirler.

Hz. Nuh (a.s.), Hz. İbrahim (a.s.), Hz. İsmail (a.s.), Hz. Mûsa (a.s.), Hz. İsa (a.s.), Hz. Muhammed (s.a.v.) İSLAH’ın önderleridirler.

Nemrut, Firavun, Harût, Ebu Cehil ve benzerleri de **İFSAD’ın** önderleridir.

Hz. İbrahim (a.s.); Nemrut’un, Hz. Mûsa (a.s.); Firavun’un, Hz. İsa (a.s.); Harut’un ve Romalı tüccarların haksız düzenlerini, Hz. Muhammed (s.a.v.); Ebu Cehil’in fesadını bitirmek için ve ıslah için mücadele verdiler.

Muslihlerin iki ıslah prensibi vardır:

- 1- Allah’tan başka ilah yoktur. Hakları veren-alan Allah’tır.
- 2- Yeryüzünü adâletle ıslah etmek esastır.

Müfsitler genel olarak iki ifsadı yaparlar:

- 1- İlah anlayışını değiştirirler. “Allah var ama, seni O’na kim götürecektir?” diyerek putları icat ettiler. Ya da insanları büyütürler, ilahlaştırdılar, putlaştırdılar.
- 2- “Bölüşüm eşit olmaz. Egemenle köle aynı olmaz” derler.

Bu sebeplerdir ki, ifsatçılar:

- İlimde, yalan-yanlışı,
- Ahlâkta kötüyü,
- İktisatta zararlıyı,
- Siyasette zulmü ortaya koyarlar. İşte bu, ifsat’tır. Bunu yapanlar da müfsit’tir.

Kur’an bunlar hakkında şöyle buyurur:

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ

“Onlara: Yeryüzünde fesat çıkarmayın, denildiği zaman, ‘Biz ancak ıslah edicileriz’ derler.

Şunu bilin ki, onlar bozguncuların ta kendileridir, lâkin anlamazlar.”¹³

İslah ve ifsad, fiilde, yani eylemde belli olur. İfsad edenler, günümüzde zulüm ve haksızlıkla insanlığı perişan etmişlerdir.

Eğer yılda 9 milyar dolar açlara ayrılrsa, açlıktan ölümleri olmayacak ve tüm insanlık bu utançtan kurtulacaktır.

¹² Beyyine sûresi, 6.âyet.

¹³ Bakara sûresi, 11-12. âyetler.

Milli Görüş, imar ve ıslah teşkilatıdır. Davamız; yeryüzünde, **DOĞRU**'nun, **İYİ**'nin, **FAYDALI**'nın ve **ADÂLET**'in hakim olması mücadelesidir. Yeryüzünde, dini, dili, ırkı ve rengi ne olursa olsun; hiçbir insanın haksızlığa uğramasına, malına ve canına kastedilmesine razı olamayız. Bulduğumuz yerde, gücümüz oranında; zulme, haksızlığa ve günaha engel oluruz. Zulme, haksızlığa ve günaha yardımcı ve ortak olmayız. Baskıya, dayatmaya ve haksızlığa karşıyız. Çünkü;

“Zalimlerden medet umanların nasibi, zillettir.”

Yeryüzünde iki görüş vardır:

1-Hak Merkezli Görüş (Tevhîdî –Dayanışmacı Anlayış)

2-Kuvvet Merkezli Görüş (Tağûtî- Dayatmacı Anlayış).

Hak merkezli görüşün temsilcisi peygamberlerdir. Kuvvet merkezli görüşün temsilcisi ise firavunlardır.

Biz, Hak merkezli görüşe tabi olanlarız. Bütün çalışmalarımızı bu esasa göre yaparız. Bunun içindir ki, bütün insanlığın iyiliği, barışı, huzuru ve mutluluğu için cihad ederiz.

İslâm binasının zirvesi cihâd,

Onu terkedince, yaşanmaz hayat!..

(Z. Gül)

Şu esaslara dikkat etmemiz gerekir:

1- Milli Görüş; tebliğ ve cihad teşkilatıdır. Davamızı insanlara tebliğ eder, ama onları kabul etmeleri için zorlamayız: Çünkü Rabbimiz:

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ لَّسْتَ عَلَيْهِم بِمُصَيِّرٍ

“O halde (Resûlüm), öğüt ver.Çünkü sen ancak öğüt vericisin. Onların üzerinde bir zorba değilsin”¹⁴ buyurmaktadır.

Yani, “Ey Muhammed! Sen onlara hatırlat, öğüt ver ve korkut. Sen ancak bir hatırlatıcısın. Üzerlerine musallat olmuş bir zorba değilsin”¹⁵

Ayette geçen **“Musaytir”** kelimesi, **“Ensesinden yapışıp götürmek”** demektir. Diğer bir ayette ise şöyle buyurulmaktadır:

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَن فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

“(Resûlüm!)Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin hepsi elbette iman ederlerdi. O halde sen, inancmaları için onları zorlayacak mısın?”¹⁶

İnsanları inancmaları için zorlamak, bu âyetlere terstir. Çünkü hidayet Allah’tandır.

“İslâm’ı tebliğde muhatabımız istisnasız bütün insanlardır. Öyleyse, görüşü ve görüntüsü ne olursa olsun, davamız herkese anlatılmalı, davet her kesime yapılmalıdır. Tebliğ ve davet bizden, hidayet Allah’tandır.”

(Prof. Dr. Necmettin Erbakan)

2- Müjdeleyip, nefret ettirmemelidir. Çünkü Resûlullah (s.a.v.):

يسروا ولا تعسروا بشروا ولا تنفروا

“Kolaylaştırınız, zorlaştırmayınız. Müjdeleyiniz, nefret ettirmeyiniz”¹⁷ buyurmaktadır.

¹⁴ Ğaşiye sûresi, 21-22. âyetler.

¹⁵ Ei-Cami’u li Ahkâmîl-Kur’ân, İmam Kurtubî, C. 19, sh.68.

¹⁶ Yûnus sûresi, 99. âyet.

3- İnsanlara karşı merhametli, af ve müsamaha sahibi olmalıdır.

Mekke fethedilince Resulullah (s.a.v.)'in yaptığı ilk iş, Kâbe'yi putlardan temizlemek olmuştu. Namaz vakti gelince Hz.Bilâl Kâbenin damına çıkarak ezan okumaya başladı. Mekke'li Attâb b.Esîd, ezanı duyunca öfkeyle şöyle homurdandı:

- Allah'a şükür ki babam hayatta değil! Hiç olmazsa şu bayağılığı görmüyor.

Namaz kılındıktan sonra Peygamberimiz (s.a.v.), Mekkelilere şöyle seslendi:

- Ey Kureyşliler! Şimdi size ne yapacağımı sanıyorsunuz?

Mekkeliler:

- Senden iyilik bekliyoruz. Çünkü sen, merhametli bir kardeş ve temiz yürekli bir kardeş oğlusun, dediler. Bunun üzerine Peygamberimiz (s.a.v.):

- **Ben de size Yusuf peygamberin kardeşlerine dediği gibi: "Size bugün hiç bir sitem, hiç bir ayıplama yok. Allah sizi affetsin! O, merhametlilerin en merhametlisidir"¹⁸ derim. Haydi gidiniz hepiniz hürsünüz"** buyurdu.

Bu sözler üzerine Mekkeliler, sevinç ve heyecanla coşmuştu. Biraz önce öfkesinden deliye dönen Attâb, herkesten önce ileri atılmış ve müslüman olduğunu haykırmıştı. Hatta Peygamberimiz (s.a.v.), Mekke'den ayrılırken Attâb'ı Mekke'ye vali tayin etmişti.¹⁹

Halbuki Mekke'li müşrikler, peygamberimiz (s.a.v.) ile alay etmiş, ona hakaret etmiş, işkence yapmış, aç bırakmış ve onu öldürmek istemişlerdi. Bütün bunlara rağmen O, Mekke fethinden sonra bunları unutmuş ve onları affetmişti. Bu güzel davranış karşısında bütün Mekke halkı müslüman olmuştu.

4-Dava mensupları, birbirlerine karşı rıfkla muamele etmeli, birbirlerinin ayıp ve kusurlarını değil, iyilik ve faziletlerini öne çıkarmalıdır.

Rıfk Sözlükte; "yumuşak davranmak, iyi muamele etmek" anlamına gelir.²⁰ Söz ve işlerde nazik ve yumuşak huylu olmaya "**Rıfk**" denir. Karşılığı sertlik ve kabalıktır.

Allah, kullarının birbirlerine karşı yumuşak ve nazik davranmalarını, kabalık ve sertlikten kaçınmalarını ister. Kur'ân-ı Kerîm'de:

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ

"İyilik ile kötülük bir olmaz. Kötülüğü iyilikle karşıla. Böyle yaparsan, aranızda düşmanlık bulunan kimse candan bir dost gibi olur..."²¹ buyurulmaktadır.

İnsan, yumuşak davranmak sayesinde en güç neticeleri elde edebilir. Kaba, sert ve düşmanca davranmak yüzünden de ulaşılmaya kolay olan şeyleri de kaybeder. Peygamberimiz (s.a.v.):

مَنْ يُحْرَمِ الرَّفْقَ يُحْرَمِ الْخَيْرَ كُلَّهُ

"Yumuşak huyluluktan mahrum olan, her türlü hayırdan mahrum olur."²² buyurmuştur.

Rıfk, ahlâkî bir güzelliştir. Rıfk sahibi olmak:

- Kırıcı olmamak,
- Öfkesine hâkim olmak,

¹⁷ Sahih-i Müslim Terc. A. Davudoğlu, C.8, sh. 458.

¹⁸ Yûsuf sûresi, 92. âyet.

¹⁹ Resûlullah'ın Davet Metodu, Prof. Dr. Ahmet Önkâl, sh. 374-375.

²⁰ Dini Kavramlar Sözlüğü, sh.553.

²¹ Fussilet sûresi, 34.âyet.

²² Riyazü's-Sâlihîn, C.2, sh. 59, Hd. No:641.

- Kaba ve sert davranmamak,
- Nazik olmak demektir.

Peygamberimiz (s.a.v.):

“Yumuşak huyluluk nerede bulunursa onu süsler. Hangi şeyden de kaldırıp alınırsa ona ar ve utanma sebebi olur”²³ buyurmaktadır.

„Öfke gelir göz kızarır, öfke gider yüz kızarır.“

(Atasözü)

Bizim kapı dost kapısı,
Girene canımız kurban.
Selâm; muhabbet tapusu
Verene canımız kurban.

Kin marazdır, sevgi sanat,
Yürekte kaynar her saat,
Kimsesizlere kol, kanat,
Gerene canımız kurban.

(A. Karakoç)

5-Bütün görevler ve çalışmalar “İHSAN” anlayışı içinde yapılmalıdır.

İhsan kelimesi, iyilik mânâsına gelmektedir. Asıl anlamı ise, bir ibadeti, bir görevi en güzel ve kusursuz bir şekilde yapmaktır.

İhsan kelimesi, Kur’ân-ı Kerim’de 12 âyette geçmektedir.²⁴

Âyet-i Kerîme’de:

إِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ
يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَذَكَّرُونَ

“Allah, adâlet ve ihsanı emreder...”²⁵ buyurulmaktadır.

Bir gün Cebrâîl (a.s.), Peygamberimiz (s.a.v.)’e gelmiş ve O’na, İman, İslâm, İhsan ve Kıyâmet hakkında sorular sormuştu. Cebrâîl (a.s.)’in „İhsan nedir?“ sorusuna Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle cevap vermişti:

الْإِحْسَانُ أَنْ تَعْبُدَ اللّٰهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ

“İhsan, senin Allah’ı görüyormuş gibi, O’na ibâdet etmendir. Her ne kadar sen O’nu görmüyorsan da, şüphesiz ki O, seni görmektedir.”²⁶

Bütün ibâdetler, işler ve ahlâkî görevler, ihsan anlayışıyla yerine getirilmelidir. İnsan:

- Namaz kılarırken,
- Oruç tutarken,

²³ Riyazü’s-Sâlihîn, C.2,sh.57, Hd. No:638.

²⁴ İnanç, İbadet ve Günlük Yaşayış Ansiklopedisi, Prof. Dr. İbrahim Kafidönmez, C.2, sh.893.

²⁵ Nahl sûresi, 90. âyet.

²⁶ Riyazü’s-Sâlihîn, C.1, sh.297, Hd. No:61.

- Ders verirken,
- Ders dinlerken,
- Fabrikada çalışırken,
- Fakire sadaka verirken,
- Ailesine karşı görevlerini yaparken,
- Allah yolunda çalışırken, kendisini Allahın huzurunda hissetmeli,
- Allahın, kendisini devamlı gördüğünü unutmamalıdır.

Sonuç olarak ihsân:

- Yaptığı her işi ve görevi sağlam yapmaktır,
- İyilik yapmaktır,
- Allah'ı görüyormuş gibi ibâdet etmektir.

Allah, ihsan sahiplerinin âhirette ulaşacakları mertebeleri bir çok âyette müjdelemiştir.

وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

“İyilik ediniz, çünkü Allah, iyilik ve ihsanda bulunanları sever.”²⁷

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ

“Muhakkak ki Allah, iyilik yapanlarla beraberdir.”²⁸

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

“Cennetkilere şöyle denilir: İşlediğiniz amellere karşılık yeyin, için. İşte biz güzel amel işleyenleri, ihsan sahiplerini böyle mükâfatlandırırız.”²⁹

İnsanın İhsân sahibi olabilmesi için:

- Verilen görevi öğrenmeli ve bilmelidir.
- Bu görevlerin inceliklerini kavramalı ve yapmalıdır.
- Çalışmalarda bütün gücünü ortaya koyup, sonucu Allah'a havale etmelidir.
- Yapacağı işlerde tembellik yapmamalı, ertelememeli ve „hele dursun“ dememeli, titizlik göstermelidir.
- Yaptığı işlerde ve her şeyde Allahın, her an kendisini gördüğünü unutmamalı, her işini sağlam yapmalıdır.

6-Kalp tezkiyesi ve nefis terbiyesine devam edilmelidir.

Büyük mutasavvıf İbni Ataullah el-İskenderî bu konuda şöyle demektedir:

“Suyu temizlemek istediğinde, temiz olmayan sebeplerin ona ulaşmasını önlersin. Beden organları da kalbe akan su kanalları gibidir.

Kalbine, bu organların yoluyla gıybet, söz taşıma, kötü söz, harama bakma gibi öldürücü kötülüklerin girmesine engel ol.

Kalbin nurlu hale gelmesi, aydınlanması; helal yemek, Allah'ı zikretmek, Kur'an okumak, mekruh ve haram olan şeylerden onu korumakla gerçekleşir.

²⁷ Bakara sûresi, 195. âyet.

²⁸ Ankebût sûresi, 69. âyet.

²⁹ Mürselât sûresi, 44. âyet

Bu nedenle, bakışlarını ilim ve hikmetini artırmak için serbest bırak. "Aynam paslı" diyeceğine, "gözüm hasta" de."³⁰

"Ey Allah'ın kulu! Sen kendine bir şey alacağın zaman, güzel olanını seçiyorsun...Fakat Allah'a karşı olan hareket ve davranışlarında bu özeni hiç göstermiyorsun.

Çoğu kere iyisini seçeyim diye yirmi tane karpuzu elden geçirir, kontrol edersin. Sofrada bağdaş kurup oturur ve genellikle nefsin iyice tatmin olsun diye yemeği uzatırsın. Fakat sıra namaza geldi mi, horozun yem yemesi gibi onu geçiştiriverirsin. Bütün vesvese ve kötü düşünceler sana namazda iken gelir.

Bu durumdaki bir kişi, her taraftan mızrak ve ok yağmuruna tutulan kimseye benzer. Bu kimse akıl fukarası değil midir?

İlim öğrenir; fakat onunla amel etmezsen, zırh giyip de savaşmayan askere benzersin...

Senin kıymet ve değer, meşgul olduğun şeyin kıymet ve değeriyle doğru orantılıdır. Bütün meşgalen sadece dünya ise, hiç bir değer yok demektir."³¹

"Sen nefsin hak ile meşgul etmezsen, nefsin seni bâtil ile meşgul eder." (İmam Şafii)

"İnsanları düzeltbilmeniz için, önce kendinizi düzeltmeniz gerekir." (Hz. Ömer r.a.)

"Cihad'dan ilk inkâr edeceğiniz şey, nefislerinizle cihad etmek olacaktır." (Hz. Ali r.a.)

Nefistir seni yolda koyan

Yolda kalır, nefse uyan.

(Yûnus Emre)

Alınacak Dersler:

1. İnsan mahlukatın en şerefli ve mes'uliyet açısından da en mükellef olan varlıktır.
2. Mükellef bir varlık olarak başta gelen görevimiz Hak'ka tabi olmak ve ona hizmet etmektir.
3. İslam ve getirmiş olduğu hakikatler mutlak doğrulardır; onlara tabi olmak bizi hem dünyada hem de ahirette mutlu kılar.
4. İslama gereği gibi inanan bir insandan ancak ıslah beklenir; müslümanın fesatla alakası olamaz.
5. Bir müslüman, ilimde doğruya, ahlâkta güzele, iktisatta faydalıya, siyasette adalete talip olan insan demektir.
6. Milli Görüş davasında hizmet eden insanlar olarak hayatımız iman ve cihad üzerine inşa edilmelidir.
7. Böyle bir davaya hizmet etmekten dolayı da Allah'a hamd ü senalar edetmemiz gerekir.
8. Bir müslüman olarak görevimiz, Hakk'ı tebliğ ve ona davet ederken tebliğ ve davet kuralları çerçevesinde yapmaktır.
9. Bu hizmetleri yaparken "İhsan" ve "ihlas" çerçevesinde hareket etmemiz gerekir.
10. Her an nefis terbiye ve tezkiyesi ile kendimizi olgunlaştırmalıyız.
11. İslam'ı güzelce yaşayarak ve temsil ederek içinde yaşadığımız topluma güzel bir örnek olmalıyız.

³⁰ Gelin Tâci, Hasta Kalplerin İlacı, İbn Ataullah el-İskenderî, sh.74.

³¹ a.g.e. İbn Ataullah el-İskenderî, sh.44.

Not:

1. Peygamber (s.a.v.)'in **“Yumuşak huyluluktan mahrum olan...”** hadisini manasıyla beraber ezberleyelim.
2. **“Sen nefsini Hak ile meşgul etmezsen, nefisn seni batıl ile meşgul eder”** sözünü hem ezberleyelim, hem de iyice kavrayalım.
3. Dava kardeşlerimize karşı davranışlarımızı gözden geçirelim.
4. Görevlerimizi ve sorumluluğumuzu ihsan anlayışına göre yapıp yapmadığımızın muhasebesini yapalım.
5. Şu duayı her zaman yapalım: **“Ey Kâbe'nin sahibi! Her gün Kâbe'ye beş defa yönelenlerin kalbini, Hak Dava üzerinde birleştir!”** Amin!
6. 5. Sayfadaki **“Kolaylaştırınız...”** diye başlayan hadis-i şerifi ezberleyiniz.